

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213220656
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7213220656.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanej G. X., A.. X.X.XXXX, O., Ľ. X, o zaplatenie 129,27 eura s prísl. o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku 13C/402/2015 - 212 z 25.9.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Odmietá odvolanie žalovanej.
- III. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že I. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 39,35 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 11.12.2010 až do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, II. V prevyšujúcom rozsahu, v časti o zaplatenie 89,92 eura s prísl. a úrokov z omeškania 0,99 %, žalobný návrh zamietol a III. žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

2.1. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, aké dokazovanie vo veci vykonal a ustálil skutkový a právny záver a vo veci prvý krát rozhodol rozsudkom z 19.4.2017, č.k. 13C/402/2015-109 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 129,27 eura a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžných splátok 43,09 eura jednotlivo a to od 11.10.2010 do zaplatenia, od 11.11.2010 do zaplatenia a od 11.12.2010 do zaplatenia a priznal žalobcovi proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe odvolania podaného žalovanou odvolací Krajský súd v Košiciach uznesením z 11.7.2019, č.k. 3Co/75/2019-162, zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vec vrátil späť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd mal za naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b/ CSP a to tým, že žalovanej, podľa jej tvrdenia, nebolo doručené žiadne vyjadrenie žalobcu k jej obrane, že vyjadrenie žalobcu z 3.2.2014 k odporu (č.l. 37 spisu), ktorý podala žalovaná proti platobnému rozkazu, žalovanej doručené nebolo. Ďalej odvolací súd uviedol, že dospel k záveru, že v predmetnej veci je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ a písm. h/ CSP a nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou obsahuje všetky obligatórne náležitosti predpísané zákonom. Odvolací súd uviedol (bod 30. odôvodnenia), že po právnej stránke bolo potrebné predmetný záväzkový vzťah posúdiť podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase vzniku daného právneho vzťahu. Citujúc ust. § 1 ods.1 a ods. 2 písm. d/, ako aj § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. g/ a § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie neskúmal jednu z obligatórnych náležitostí

zmluvy o úvere, ktorou je v zmysle § ods. 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V bode 40. odôvodnenia uviedol odvolací súd, že v danom prípade je údaj o RPMN obsiahnutý v čl. IV. zmluvy o úvere pod názvom Úročenie úveru. Uviedol, že údaj uvedený veriteľom v rozsahu 9,27 % je na prvý pohľad nesprávny, vo vzťahu k spotrebiteľovi zavádzajúci, nezohľadňujúci zmysel a účel zavedenia povinného inštitútu RPMN do spotrebiteľských zmlúv, t.j. informovať spotrebiteľa o celkovej výške nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, čo RPMN uvedená v posudzovanej zmluve, jednoznačne nemôže zohľadňovať, pretože len výška dohodnutého úroku vo výške 17,30 % ju takmer dvojnásobne prekračuje, čím v nej logicky nemôžu byť zahrnuté všetky náklady na poskytnutie tohto úveru, špecifikované v čl. I. v základných podmienkach zmluvy. Uviedol, že tento údaj o RPMN je tak vo vzťahu k spotrebiteľovi klamlivý, že banka ako odborník musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN je bezosporu klamaním spotrebiteľa, preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky, ako tie, ktoré predpokladá § 4 ods. 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údajá je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj o RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Tento nedostatok má, podľa názoru odvolacieho súdu, ten istý dôsledok, ako neuvedenie RPMN a teda, že posudzovaný úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru potom platby žalovanej nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalobcovi nárok na zaplatenie posledných troch úverových splátok zahŕňajúcich nielen úverovú istinu, ale aj úroky alebo poplatky.

2.2. Po vrátení veci a doplnení dokazovania oboznámením sa s podaním žalobcu doručeným 14.3.2019 vrátane oboznámením sa s predloženou platobnou históriou z úverového účtu žalovanej, súd rešpektujúc svoju viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu opätovne ju posúdil. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané uzavretou zmluvou o splátkovom úvere, vznik a existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi právnou predchodkyňou žalobcu - bankou Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou, obsahom ktorého bolo poskytnutie splátkového úveru bankou žalovanej. Na základe uzavretej zmluvy právna predchodkyňa žalobcu poskytla žalovanej úver vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura. Žalovaná bola povinná úver vrátiť právnej predchodkyňi žalobcu v mesačných splátkach a to vo výške 1 298,- Sk/43,09 eura mesačne s dátumom splatnosti splátok vždy do 10. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 10.1.2006, posledná 10.12.2010. Uzavretá úverová zmluva mala písomnú formu a obsahovala aj všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom období, t.j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, vrátane údajá o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu však posúdil, že údaj o RPMN v danom prípade, obsiahnutý v čl. IV. zmluvy o úvere pod názvom Úročenie úveru, uvedený v rozsahu 9,27 % je na prvý pohľad nesprávny, vo vzťahu k spotrebiteľovi zavádzajúci, nezohľadňujúci zmysel a účel zavedenia povinného inštitútu RPMN do spotrebiteľských zmlúv, nakoľko v posudzovanej zmluve uvedený údaj o výške RPMN 9,27 % bol prekročený takmer dvojnásobne už len výškou samotného dohodnutého úroku vo výške 17,30 %, čím v ňom logicky nemôžu byť zahrnuté všetky náklady na poskytnutie tohto úveru, špecifikované v čl. I. v základných podmienkach zmluvy. Údaj o RPMN je tak vo vzťahu k spotrebiteľovi klamlivý, v jeho neprospech skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla žalovanej objektívny údaj o výške RPMN a postupovala voči nej ako spotrebiteľke neodborne. Uvedenie takéhoto nesprávneho údajá je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj o RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Neuvedenie RPMN spôsobuje, že posudzovaný úver je bezúročný a bez poplatkov. Predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo 27.6.2012 vrátane jej prílohy (výpisu z nej) bolo preukázané, že uvedeným dňom stal sa veriteľom pohľadávky za žalovanou z predmetnej úverovej zmluvy, žalobca. Pohľadávka bola postúpená žalobcovi vo výške zostatku 1 752,02 eura. Žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie troch splátok splatných postupne v dňoch 10.10.2010, 10.11.2010 a 10.12.2010, t.j. troch posledných splátok v celkovej výške 129,27 eura (3 x 1 298,- Sk/43,09 eura), na takom nároku zotrval aj po vrátení veci odvolacím súdom späť tunajšiemu súdu na nové rozhodnutie. Predloženým výpisom z platobnej histórie úverového účtu žalovanej mal súd preukázané poskytnutie úveru Slovenskou sporiteľňou žalovanej vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura. Poskytnutie úveru žalovaná napokon ani nepoprela. Tým istým dokladom - výpisom z platobnej histórie úverového účtu mal súd za preukázané i všetky žalovanou realizované splátky - úhrady na úver, ktoré sú v tejto platobnej histórii úverového účtu označené ako „splátka“, a to spolu vo výške 1 620,35 eura. Keďže žalovaná predloženú platobnú históriu ani nepoprela, ani netvrdila akúkoľvek svoju inú ďalšiu

konkrétnu úhradu a ani nepreukázala akúkoľvek inú úhradu - splátku na predmetný úver, súd nemal za dôvodné vyžadovať „celý výpis a prehľad zrážok Slovenskou sporiteľňou, potvrdenie komu a aká suma bola zaslaná exekútorovi“, ako navrhla žalovaná, pretože všetky právnu predchodkyňou žalobcu od žalovanej prijaté - ňou zrealizované úhrady na predmetný úver sú obsahom predloženej platobnej histórie úverového účtu. Vychádzajúc zo záveru že je posudzovaný úver bezúročný a bez poplatkov, bola žalovaná povinná vrátiť veriteľovi, t.j. žalobcovi sumu poskytnutého úveru 1 659,70 eura. Bolo preukázané že doposiaľ vrátila sumu len 1 620,35 eura a teda zostáva žalovanej zaplatiť žalobcovi ako novému veriteľovi pohľadávky z úverovej zmluvy sumu 39,35 eura (1 659,70 - 1 620,35), na splnenie tejto povinnosti titulom vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov ju preto súd zaviazal.

2.3.V prevyšujúcom rozsahu, vychádzajúc zo záveru, že je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov, a teda ak bol poskytnutý vo výške 1 659,70 eura a žalovaná vrátila 1 620,35 eura zostáva jej vrátiť 39,35 eura, žalobou uplatnený nárok žalobcu na úhradu troch splátok úveru splatných od 10.10.2010 do 10.12.2010 v celkovej výške 129,27 eura je nedôvodný. Žalobca nemá nárok na akékoľvek úroky z úveru a poplatky. V časti o zaplatenie 89,92 eura (129,27 - 29,35) s prísl. súd preto žalobný návrh zamietol.

2.4.O úroku z omeškania rozhodol podľa § 369 ods.1,2,3 Obch.Z a § 517 ods.2 OZ, § 3 ods.1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v rozhodnom období, a keďže žalobca žalobou uplatnil si i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy, ktoré jednak vyčíslil vo výške 0,99 eura a to vo výške úrokovej sadzby 9 % ročne zo splátky 43,09 eura od 11.10.2010 do 10.12.2010, t.j. 0,65 eura a zo splátky 43,09 eura od 11.11.2010 do 10.12.2010, t.j. 0,32 eura; čo je spolu 0,97 eura (nie uplatnených 0,99 eura). Súd vzhľadom na nepriznanie žalobcovi ním žalovanej sumy 129,27 eura ako troch posledných žalovanou neuhradených splátok, nepriznal mu ani časť úrokov z omeškania vyčíslených sumou 0,99 eura a ani úroky z omeškania zo sumy jednotlivých splátok 43,09 eura a v tejto časti žalobný návrh zamietol. Súd však mal dostatočne preukázané, že je žalovaná, keďže dlžnú sumu 39,35 eura doposiaľ nezaplatila, v omeškaní s plnením finančného dlhu, a je preto povinná zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby 9 % ročne z tejto dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti naposledy splatnej splátky, t.j. od 11.12.2010 až do zaplatenia.

2.5.O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1 a za použitia § 255 ods.2 CSP podľa pomeru úspechu vo veci mala by žalovaná (úspešná v rozsahu 69,56 %) proti žalobcovi (úspešnému v rozsahu 30,44 %) právo na náhradu trov konania v rozsahu 39,12 %. Z obsahu spisu však žiadne trovy konania žalovanej nevyplývajú, žalobca nemá právo na náhradu trov konania, preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

2.6.Pre úplnosť uviedol, že na podanie žalovanej „vznášam námietku zaujatosti voči tomuto súdu a všetkým sudcom OS Ke II, aby vo veci konali, ktorá bude doručená súdu v lehote 5 dní aj s jeho odôvodnením“ (č.l. 204), ktoré bolo doručené dňa 24.9.2019 elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, keďže nespĺňalo náležitosti podľa § 53 ods.2 veta prvá CSP, podľa § 52 ods.2 veta druhá CSP, neprihliadol a nadriadenému súdu vec v tejto súvislosti nepredložil.

3.1.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. l. 234 - 237) a to s poukazom na odvolacie dôvody vymedzené v § 365 ods.1 písm. h) CSP, na báze nasledovnej argumentácie: súd posúdil uplatnený nárok za bezúročný a bez poplatkov a v odôvodnení rozsudku poukazuje na chybný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Žalobca nesúhlasí s vyššie uvedeným názorom súdu.

3.2.Je zrejmé, že od 1.7.2006 je potrebné pri výpočte RPMN vychádzať z prílohy k zákonu č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.07.2006, v ktorej sa uvádza nasledovný vzorec: K je poradové číslo spotrebiteľského úveru, K je číslo splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru, AK je výška K -teho spotrebiteľského úveru, AK je výška K -tej splátky spotrebiteľského úveru, X je suma, m je poradové číslo posledného spotrebiteľského úveru, m - je číslo poslednej splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru, tK je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a /alebo častiach roka) medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K -teho spotrebiteľského úveru tK - je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a /alebo častiach roka) medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K -tou splátkou alebo platbou nákladov spotrebiteľského úveru i je ročná percentuálna miera nákladov v danom prípade je však nutné zobrať na zreteľ, že Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá 30.12.2005. V zmysle čl. I. Zmluvy splátkovom úvere je ročná percentuálna miera nákladov výške 9,27 %. V zmysle z. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 sa ročná percentuálna miera nákladov vypočíta nasledovne: kde r je neznáma, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, F

predstavuje budúcu hodnotu podľa § 2 písm. c) zákona, P predstavuje súčasnú hodnotu, t.j. nominálnu hodnotu poskytnutého úveru, a T predstavuje časové obdobie splácania úveru.

3.3. Na základe zmluvy z 30.12.2015 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 50 000,00 Sk (nominálna hodnota poskytnutého úveru - P), ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60 mesačných splátkach (časové obdobie splácania úveru - T) po 1 298,- Sk, t.j. uhradiť pôvodnému veriteľovi vrátane poplatku za poskytnutie úveru sumu v celkovej výške 77 880,- Sk (budúca hodnota - F).

Vzhľadom na vyššie uvedené je výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nasledovný:

$F = 77\,880,- \text{ Sk}$, $P = 50\,000,- \text{ Sk}$, $T = 5$ (vyjadruje časť, ktorá zodpovedá 60-tim mesiacom - $60/12 = 5$),
 $r = (77.880/50.000)^{1/5} - 1$ $r = (1,5576)^{0,2} - 1$ $r = 1,092675 - 1$ $r = 0,092675$. Po prepočítaní na percentá a po zaokrúhlení na dve desatinné miesta, dostaneme RPMN vo výške 9,27.

3.4. Žalobca zastáva názor, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. V danom prípade nemožno spochybníť, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy, a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Z uvedeného vyplýva, že súd na výpočet RPMN aplikoval neskoršiu právnu úpravu, ktorá ešte v čase uzavretia zmluvy nebola platná ani účinná. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že výška RPMN je v zmluve uvedená a vypočítaná správne v súlade s prílohou zákona platného v čase uzavretia zmluvy. Uvedený názor zastáva aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/250/2014 z 13.10.2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/464/2015 z 13.01.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/121/2015 z 13.01.2016.

3.5. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu, resp. v zmysle § 389 ods.1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslił trovy odvolacieho konania do výšky 48,18 eura.

4. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná lebo s rozsudkom nesúhlasí v celom rozsahu ani s jeho odôvodnením a požiadala na poskytnutie lehoty do 30.11.2019 na zdôvodnenie odvolania.

4.1. V podaní zo 4.12.2019 uviedla, že 11 rokov čaká na spravodlivosť, nie z jej viny jej nedochádzali peniaze na účet.

5. Žalovanej uznesením z 20.11.2019 bola uložená povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia odstránila vady svojho podania doručeného tunajšiemu súdu 13.11.2019 takto: 1. doplnila odvolanie proti rozsudku č.k. 13C/402/2015-212 zo dňa 25.9.2019 tak, že uvedie čitateľne a zrozumiteľne a) z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), b) čoho sa v odvolacom konaní domáha (odvolací návrh) t.j. ako žiada, aby odvolací súd na základe odvolania rozhodol, 2. predložila súdu doplnené podanie v potrebnom počte rovnopisov (tak, aby jedno vyhotovenie ostalo v spise a každý z účastníkov dostal jeden rovnopis, v opačnom prípade súd vyhotoví kópie na jej trovy). V prípade, ak žalovaná v stanovenej lehote svoje podanie doručené súdu 13.11.2019 nedoplní, odvolací súd môže podľa § 386 CSP odvolanie odmietnuť, ak pre vady odvolania nebude možné v odvolacom konaní pokračovať.

6. Žalovaná podaním doručeným 16.12.2019 (č. l. 262) uviedla, že sa vyjadruje čitateľne a zrozumiteľne, len to opísala ručne a nie na počítači. Má za to, že podrobne uviedla, že nesúhlasí a uviedla aj dôvody. Z toho dôvodu opätovne žiada súd, aby mi zaslal potrebné doklady, aby si to mohla prejsť a vypočítať z predloženia môjho účtu, ako sa banka sťahovala, aj úroky brala, aby mala z čoho žiť z mojich peňazí. Zároveň žiada súd o poskytnutie dvojmesačnej lehoty na ustanovenie advokáta, kde budem v tomto konaní zastúpená, ktorého si požiadala z Centra právnej pomoci. Toho času nemá, ani doklady, takže sa k tomu neviem vyjadriť a ani nesúhlasím s vyjadrením navrhovateľa, že je tam citované ustanovenie háky báky, to musí si ja naštudovať. Podáva aj sťažnosť voči vydanému uzneseniu OS Ke II, z 20.11.2019 a žiada celé toto konanie zastaviť.

7.1. Podľa § 386 písm. d) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

7.2. Odvolanie žalovanej nespĺňa náležitosti stanovené v § 363 CSP, t. j. z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa v odvolacom konaní domáha (odvolací návrh) t.j. ako žiada, aby odvolací súd na základe odvolania rozhodol, pričom žalovaná bola poučená o možnosti odmietnutia jej odvolania.

7.3. Odvolací súd v súlade s cit. ustanovením odmietol odvolanie žalovanej, lebo nemá náležitosti podľa § 363, a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

8.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9.1.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9.2.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

10.Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

11.1.Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

11.2.Citovaný § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a § 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

12.1.Žalobca až v odvolacom konaní preložil súdu výpočet, ktorým mal dospieť k RPMN. Už v rozhodnutí 3Co/75/2019 žalobca poznal právny záver súdu, ktorým súd prvej inštancie bol viazaný.

12.2.Žalobca bol pasívny, nedoplňoval dokazovanie, ktorým by zvrátil právny názor vyslovený v bodoch 38.,39.,40. citovaného rozhodnutia.

12.3.Z uvedeného dôvodu, odvolací súd tvrdenia uvedené v odvolaní považuje za novoty, ktoré sú prípustné v odvolacom konaní len v prípadoch uvedených v písm. a) - d) cit. ustanovenia.

12.4.Nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočností alebo dôkazov bez viny účastníka občianskeho súdneho konania treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, t.j. situáciu, keď účastník konania nemohol bez svojej viny skutočnosti alebo dôkazy označiť alebo predložiť, pretože o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie svojej povinnosti ich tvrdenia alebo predloženia. Procesným uplatnením treba pritom rozumieť podanie účastníka, ktorým takú skutočnosť alebo dôkaz označil na účely jeho zaobstarania, vykonania a vyhodnotenia. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.3.2008, sp. zn. 5 M Cdo 4/2007)

13.Nad rámec uvedeného odvolací súd na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza:

14.1.Podľa § 4 ods.1 z. č. 258/2001 Z. z. (v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

14.2.Podľa § 4 ods.2 z. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

14.3.Podľa § 4 ods.4 z. č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

14.4.Podľa § 5 ods.1 z. č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

15.Žalobca v podanom odvolaní predložil vzorec výpočtu RPMN a doplnil do neho nejaké číselné údaje, ktoré nijakým spôsobom neverifikoval. S prihliadnutím na skutočnosť, že zmluva neobsahuje údaje podľa § 4 ods.2 písm. i) súd takýto výpočet nevie overiť (napr. nie je zrejmé odkiaľ žalobca zobral údaj $F = 77\,880,-$ Sk). Z uvedeného dôvodu možno uzavrieť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že RPMN je vypočítaná v súlade s vtedy platnou legislatívou.

16.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18.Žiaden z účastníkov nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná žiadnej strane.

19.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).